

Abstrakt

Tato práce se zabývá tématem kognitivního *Viewpoint* a některými formami jeho vyjádření ve španělštině. Jako základ pro analýzu *Viewpoint* budou využity především koncepty z teorie mentálních prostorů (Facounnier, 1994; 1997; 2007), jež budou aplikovány na španělštinu. Hlavní pozornost bude věnována španělskému slovesnému systému a tomu, jak mohou různé slovesné tvary měnit *Viewpoint*. Vzhledem k vyšší míře složitosti španělského slovesného systému ve srovnání s anglickým se tato práce pokusí o syntézu konceptů z teorie mentálního prostoru s operačním modelem španělských sloves podle Ruize Campilla (2014). Hlavní část práce se zaměřuje na představení obou přístupů a zároveň navrhuje nové chápání španělských slovesných tvarů na základě ztělesněné zkušenosti a konceptu *viewpointové* vzdálenosti. Navrhuje se, že každý osobní slovesný tvar vyjadřuje tuto vzdálenost na třech osách: časoprostorové, epistemické a aspektuální. Tyto typy vzdálenosti jsou spojeny s gramatickými kategoriemi času, modu a aspektu. Tyto tři osy společně tvoří součást komplexní povahy *viewpointové* vzdálenosti. Zkoumá se také, jak toto chápání ovlivňuje *Viewpoint* a utváření mentálních prostorů. Na závěr je provedena krátká analýza dvou textů Julia Cortázara, která ukazuje aplikaci navrženého kombinovaného modelu na reálný jazykový materiál.